

Välirauhan aikaa:
Kuori:
Neiti Laina Siltaloppi
Ilmajoki as
Myrkyssä 7-8:40

Pyydän ensiksikin tuhannesti anteeksi Laina siitä etten ole sinun kirjeeseesi
ennemmin vastannut, jonka sain sinne Karjalan salomaille. Nyt on minullekin
koittanut se herttainen siviili jota niin kovasti ikävöin, ethän voi uskoa miten ihanalta
taasen tuntuukaan olla jälleen näillä rakkailla kotikonnuilla jossa on lapsena kasvanut
ja nuoruutensa iloisia hetkiä viettänyt. Vielä lujemman uskon ja valoisan
tulevaisuuden ihanteet Isänmaatamme kohtaan toi viimeaikainen taistelumme
ainakin minun mieleeni, siksi olenkin oikein innolla taas tänä lyhyenä aikana ottanut
maamiehen tavoin töihin kiinni. Kauniit ajatukset kavastuivat mieleeni, kun auran
perässä astelin ja maan muhkea multa kääntyi ikään-kuin leikiten odottamaan siementä
peltoon. Tämän tapaisissa askareissa minä arkipäiväni aherran, joskus kuitenkin
muistuu mieleeni ne sota-kaverit jotka jäivät sinne mistä minä lähdin siviiliin myöskin
odottamaan onnellista hetkeä jolloin hekin voisivat päästä vankeudesta vapauteen.
Myöskin kaikkein kalliimpana ja kauniimpana muistelen läpi koko elämäni niitä
rakkaita aseveljiä jotka antoivat henkensä ja elämänsä Isänmaamme puolesta.
Käydessäni Karijoen sankarihaudalla kavahduin siinä ajatuksissani ikäänkuin
kiittämään Korkeinta siitä, että hän vielä minut säästi. Siinä oli pieni valkoinen risti
muistuttamassa jokaisen Sankarivainajan maallista tomumajaa. Sinun
pikkuserkkusikin paikka on siinä merkitty vaikka hänen ruumiinsa lepää
tuntemattomassa paikassa, mutta hänen sielunsa on kuitenkin tallella ja omaisiaan
läsnä. Hän Pentti oli minun parhain kaverini ja niin varhain hän täältä vietiin pois.
Sinä Laina olit myöskin viime talvena siellä missä tarvittiin, sinä tunsit sen
kutsumuksen (Ilomieliin me riennämme sinnepäin mistä yhteinen kutsu soi.)

Iloisin mielin sinä jo aamuvarhain toit potilaille juoman parhaan, tahdon omasta
puolestani kiittää sinua kunnon Lottatyttöä ja terveiseni toivottaa
Toivo